

Indien een medewerker de teksten op het beeldscherm niet goed meer kan lezen, gaat hij turen naar het scherm. Het leidt tot oogklachten zoals vermoeide en branderige ogen en/ of tot wazig zien. Daarnaast kunnen ook concentratieproblemen en hoofdpijn- en nekklachten optreden. Deze klachten kunnen o.a. ontstaan door het dragen van een (lees)bril die niet geschikt is voor beeldschermwerk.

Met het stijgen van de leeftijd vermindert het functioneren van de ooglenzen zodat het steeds moeilijker wordt om op korte afstand details scherp te zien. Na verloop van tijd komt er een moment waarop een leesbril noodzakelijk is om goed te kunnen lezen. Dit probleem ontstaat ongeveer vanaf het 40-45ste levensjaar.

Leesbrillen zijn ingesteld om teksten op papier goed te kunnen lezen op een afstand van 30 tot 50 cm. De gemiddelde afstand tot het beeldscherm is echter meestal 60 tot 80 cm. De leesafstand voor het lezen van bijvoorbeeld een krant wijkt dus af van de leesafstand voor het lezen op het beeldscherm. Hierdoor gaan mensen met een leesbril dicht bij het scherm zitten om goed op het beeldscherm te kunnen zien. Zit het leesgedeelte vooral onderin de bril zit of staat een leesbril voor op de neus, dan is de medewerker geneigd met het hoofd in de nek naar het beeldscherm te kijken.

Bij een beeldschermbril zijn de glazen zodanig geslepen dat ze geschikt zijn voor het lezen van bijvoorbeeld een krant en voor het kijken op het beeldscherm.

Voor de Arbowet is een beeldschermbril een voorziening om de werknemer te beschermen tegen de gevolgen van het verminderen van het accommodatievermogen van de ogen. (scherp stellen op korte afstand). En is een beeldschermbril in feite een persoonlijk beschermingsmiddel. Indien een werknemer minimaal 2 uur per dag werkzaam is aan het beeldscherm, wordt hij door zijn werkgever in de gelegenheid gesteld een oogonderzoek te ondergaan.

Een indicatie voor een beeldschermbril wordt vaak op basis van een ogen test afgegeven door een deskundige; bijvoorbeeld de bedrijfsarts, de opticien of eventueel door de preventiemedewerker. Bij een oogziekte vindt verwijzing plaats naar een bedrijfsarts.

Wanneer een medewerker voor het eerst beeldschermwerkzaamheden gaat uitvoeren moet deze voor aanvang van het werk in de gelegenheid worden gesteld om een onderzoek van het gezichtsvermogen te ondergaan. Wanneer afwijkingen worden geconstateerd dienen er aanpassingen te worden doorgevoerd. Voordat er wordt besloten dat een medewerker een beeldschermbril nodig heeft zijn er nog andere maatregelen die het gebruik van een beeldschermbril uitstellen of overbodig maken.

Voorbeelden van aanpassingen zijn:

- het aanpassen van de tekengrootte (dpi) op het scherm
- het aanpassen van lettertype en lettergrootte
- het optimaliseren van de verlichting
- het beeldscherm dicht bij zetten (hiervoor geldt een minimale kijkafstand van ongeveer 60 cm)
- het aanpassen van de resolutie en pixels
- het instellen van helderheid en contrast van het scherm.

Periodiek dient de werkgever een oogtest aan te bieden waarbij een onderzoek van de ogen en het gezichtsvermogen wordt uitgevoerd. Indien er afwijkingen plaatsvinden dienen er aanpassingen te worden doorgevoerd of alsnog een beeldschermbril te worden aangemeten.

Opmerkingen:

- Oogklachten bij beeldschermwerk kunnen diverse oorzaken hebben, waarbij het gezichtsvermogen er één van is. Een beeldschermbril is dus niet altijd de oplossing voor oogklachten.
- De meeste oogklachten die bij beeldschermwerk ontstaan zijn tijdelijke klachten; ze verdwijnen weer. De oogklachten worden samengevat onder de term *Computer Vision Syndroom*.
- Beeldschermwerk stelt geen hogere eisen aan het gezichtsvermogen dan normaal lezen. Het heeft geen zin om een beeldschermbril te gebruiken om oogklachten te voorkomen.
- Brillen worden niet door de werkgever vergoed als ze bestemd zijn voor algemene correctie van het gezichtsvermogen (bijvoorbeeld kijken in de verte en op leesafstand).
- Vanuit een kostenaspect vergoedt een werkgever de glazen met een basismontuur. Meerkosten zijn voor rekening van de werknemer.

Vergoedingsregeling voor een beeldschermbril (voorbeeld)

Voor aanschaf van een beeldschermbril gelden binnen [. . .] de volgende regels:

- Een medewerker met oogklachten meldt zich bij de bedrijfsarts of opticien voor een ogentest.
- De bedrijfsarts of opticien geeft advies over een indicatie voor een beeldschermbril.
- Alleen op advies van de bedrijfsarts of opticien komt een medewerker in aanmerking voor financiële vergoeding van een beeldschermbril.
- De medewerker overlegt het advies van de bedrijfsarts en/of de testuitslag van de opticien bij de werkgever.
- Pas na toestemming van zijn werkgever bestelt de medewerker een beeldschermbril en declareert achteraf de gemaakte kosten bij de werkgever.
- De kosten voor het montuur (excl. glazen) worden vergoed tot maximaal [. . .] euro (indicatie is de prijs voor een standaard montuur), meerkosten zijn voor rekening van de medewerker.
- Standaard mono- of variafocale glazen worden vergoed tot een maximum van [. . .] euro (indicatie is de prijs voor mono- of varifocale glazen), meerkosten zijn voor rekening van de medewerker.
- Extra's zoals getinte glazen, extra dun geslepen of geharde glazen vallen niet onder de vergoeding voor een beeldschermbril.
- De verstrekte bril hoort in principe tot de faciliteiten op de werkplek en vormt geen vervanging voor een eventuele leesbril die voor andere dagelijkse werkzaamheden of handelingen zonder beeldscherm nodig is.